

13.11.2022 - Kdyby se vrátil můj čas, tak bych.... (f. Štěpán Marosz)

Písně: 275; 648; 710; 411

Čtení: Koloským 3, 1-25

"Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme." (Židům 11,1).

Co mají společného Ábel, Henoch, Noe, Abraham, Sára, Izák, Jákob, Josef, Mojžíš, Rachab, Gedeon, Barák, Samson, Jefte, David a Samuel? Jaké ponaučení nám mohou dát?

Život je riziko! Je to riziko víry!

Někdo provedl průzkum mezi skupinou starších lidí. Byli dotázáni, co by udělali jinak, kdyby mohli začít svůj život znovu? Dvě nejčastější odpovědi byly:

1) V životě bychom více riskovali.

2) Více času bychom věnovali přehodnocení našeho způsobu života.

V životě bychom více riskovali!

Na konci života mnoho lidí lituje přehlédnutých příležitostí nebo rozhodnutí, která neudělali kvůli rizikům, jež obsahovala. Většina z nás dává přednost životu na bezpečné půdě a snaží se vyhnout rizikům z následujících důvodů.

Podstupování rizik s sebou nese nejistotu

Pokud pro nás něco znamená riziko, musíme se nejprve ujistit, že je to něco, co za to riziko stojí. Například založení podniku může skončit neúspěchem, požádání dívky o ruku může znamenat odmítnutí a rozpaky. Strach ze ztráty nám často brání riskovat. V Genesis 2 čteme, že Egypťané byli vyděšeni porodností Hebrejců. Proto nařídili, aby byl každý hebrejský chlapec zabit. Právě tehdy se narodil chlapeček, který později dostal jméno Mojžíš! Mojžíšova matka riskovala víru. Dělal, co mohla, ale přišel okamžik, kdy spustila koš do vod Nilu a stáhla ruce. Vše ostatní bylo v Božích rukou. Navzdory nejlepší naději, plánování a modlitbám musela mít tato rodina obavy. Přežilo by dítě? Bylo to riziko víry!

Podstupování rizik je nepředvídatelné

Přestože na věci dohlížíme, nikdy si nejsme jisti, jak to dopadne, protože nad výsledkem nemáme žádnou moc. Marie a Marta jsou sestry, jejichž bratr vážně onemocněl. Poslali pro Pána Ježíše. Jejich víra je přivedla k Tomu, který už mnohé uzdravil. Pán však nereagoval okamžitě a Lazar zemřel. Sestrám to zlomilo srdce, ale ve svůj čas se Pán zjevil a Lazar vstal z mrtvých. Marie a Marta riskovaly víru, když požádaly Pána o pomoc, ale zažily zklamání. Pán jim mohl ušetřit mnoho utrpení, kdyby přišel, když ho o to požádali. Riskovat víru však znamená také riskovat zklamání a utrpení, když se Bůh neřídí naším scénářem.

Riskování vyvolává kritiku

Misionáři někdy slyší od svých kritiků: "Proč jsi opustil bezpečné povolání a věnoval se něčemu tak nebezpečnému?". I když je důležité dbát varování

moudrých lidí, musíme se ujistit, že negativita lidí, kteří nikdy neriskovali, nezmírní naše nadšení a poslušnost Pánu. Máme **tři hlavní oblasti, ve kterých Bůh očekává naši důvěru: finance, rodina a život.** To pozorujeme na Abrahamově životě. Byl vyzván, aby opustil vše, co mu zajišťovalo finanční jistotu. Opustil své prostředí, svou historii, vše, co mu zaručovalo bohatství. Měl opustit svou rodinu s výjimkou manželky. To vše mělo vliv na jeho život a úspěch a na to, kde bude žít a zemře. Bůh chce, abychom riskovali víru v těchto třech oblastech: finance, rodina, život. Toto pořadí vidíme v případě Abraháma. Abraham riskoval víru!

Víra vždy zahrnuje riziko

Víra je riziko, které podstupujeme, když děláme něco, o čem z lidského hlediska nevíme, zda přinese zamýšlené výsledky.

Riziko víry spočívá v tom, že se opíráme o Boha bez záruky výsledku, odevzdáváme Bohu plnou moc a sundáváme ruce ze strun nástrojů svého života.

Riziko víry spočívá v tom, že svou práci, své děti, svou budoucnost, ale i své problémy zcela svěříte do rukou svého Otce v nebesích a budete důvěřovat, že On splní svou vůli. Riziko víry nezaručuje, že nakonec dostaneme to, co chceme. Zaručuje však pokoj a radost na cestě životem. Přiznáváme Bohu místo u kormidla života a říkáme: "...ne má, ale tvá vůle se staň!" (Luk. 22,42).

Bez riskování... ...nikdy se nedozvíme, co by se mohlo stát.

Když procházíme životem s myšlenkou: "Co kdyby...", je to nepříjemné: "Kdybych jen poslechl Boží volání...".

...Život je sice bezpečnější, ale ztrácí svůj elán, výzvu a smysl pro dobrodružství.

Tolik lidí se snaží, aby jejich život byl bezpečný, stabilní a předvídatelný, a pak se diví, že se tak nudí.

...Nová území by nikdy nebyla objevena. Objevy a vynálezy jsou jen zřídka dílem těch, kteří sedí pohodlně doma v křesle.

...nikdy nebudeme růst a zrát, když budeme prožívat neúspěchy.

I když jsou věci, které nám mohou ublížit a stát nás mnoho, stále se můžeme naučit mnoho cenných věcí a máme spoustu prostoru pro zrání.

...Nikdy neokusíme sladkou chuť vítězství a požehnání.

Jsou to následky výzvy, kterou jsme přijali a dotáhli do konce.

"Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem, nespolehej se na svoji rozumnost. Poznávej ho na všech svých cestách, a on napřímí tvé stezky." (Přísl. 3,5-6).

Podstupte riziko víry! Jste ochotni riskovat a vsadit na Boha? Jaká rozhodnutí neděláte kvůli strachu z neznámého? Kdo nebo co vás brzdí?

Možná jste na pokraji neštěstí?

Možná žijete v hříchu, o kterém nikdo neví?

Možná flirtujete s chtíčem?

Možná žijete v manželství s nesnesitelným partnerem?

Možná vás ničí tvrdohlavost vašich dětí?

Přijměte pravdu vyjádřenou autorem Listu Židům: "Víra je..." (Židům 11,1). Připojte se k řadě hrdinů, kteří se zaměřili na Boha! (Žid 11) Ani jeden z nich nikdy nezklamal! Riskujte stejně jako oni!

Měli bychom více času na to, abychom přehodnotili svůj způsob života.

" Zjevil jsem tvou slávu na zemi; dílo, jež jsi mi svěřil, jsem vykonal." (Jan 17,4).

Takto se Pán Ježíš modlil noc předtím, než dokončil své dílo spásy na kříži.

Žijeme v neustálém spěchu

Chybí nám čas na pěstování zdravých rodinných vztahů. Chybí nám čas, abychom si povídali a byli spolu. Chybí nám čas na děti, které nechtějí nic jiného než oba rodiče, jejich pozornost, rady, rozhovory a modlitby. Chtějí vidět rodiče, kteří berou do ruky Boží slovo, modlí se se svými dětmi a mluví s nimi o Bohu a jeho věcech.

Život se stal rychlým, a proto povrchním

Naším problémem není nedostatek času, ale stanovení správných priorit. Naléhavé věci se staly nepřítelem důležitých věcí. Velmi rychle podléháme tomu, co je naléhavé, a stáváme se obětí tyrana spěchu. Jak často se nejnaléhavějšími věcmi stávají zábava, sport, potěšení.

Myšlení vyžaduje úsilí

Jak často si dnes uvědomujeme, že se točíme v nějakém silném víru. Máme stále méně času na přemýšlení, jsme stále více zaneprázdněni, zaměstnáni a přetížení. Myslím, že jsme přestali zpívat starou píseň o mládeži: "Jak rychle míjí čas zamysli se, život ti uplyne, než se naděješ ...".

Naléhavé je nepřítelem důležitého

Největším nebezpečím je, že dovolíme, aby se naléhavé věci staly důležitými. Žijeme v prostoru mezi naléhavým a důležitým. Naléhavost nikdy nekončí, vytváří neustálý tlak, vede k depresi, pak k vyhoření, a dokonce ke smrti.

Klid není v naší společnosti podporován.

Životní výzvy nám brání zastavit se a podívat se na skutečný obraz života. Často slýcháme: "Vždyť musím pracovat, mám moc práce, nemám čas, spěchám, jsem vyčerpaný!". Chybí nám čas na přátelství, navazování kontaktů s ostatními nebo navazování nových přátelství.

Spěch není inspirován Bohem

Jedno polské přísloví říká: "Co je náhlé, to je po čertech". Satan neustále spěchá a je bezohledný tyran. Čím více se tedy krátí jeho čas, tím více roste jeho zoufalství. Slovo ďábel pochází z řečtiny: diabolos je odvozeno od dia-ballein a znamená oddělovat, házet polena. Snaží se nás oddělit od Boha. Ve spěchu přestáváme vidět Boha!

Co teď?

Zamyslete se nad velkými životními otázkami:

Jaký je smysl mého života? V co nebo lépe v koho skutečně věříte? S čím budete stát před Bohem po svém odchodu z tohoto světa?

Pán Ježíš dokončil své dílo. "Oslavil jsem tě na zemi, vykonal jsem dílo, kterým jsi mě pověřil" (Jan 17,4). Cílem života Pána Ježíše bylo Boží dílo

spásy. Pán Ježíš měl za sebou pouhé tři roky veřejného působení. Setkal se s mnoha lidmi, ale mnoho dalších čekalo na pomoc shůry. Důležitý úkol však byl splněn. Dílo spásy bylo dokončeno: "Když Ježíš ochutnal ocet, řekl: Je hotovo! Sklonil hlavu a zemřel" (Jan 19,30).

Podobně i apoštol Pavel dokončil dílo, které mu Bůh svěřil. Ve svém posledním dopise mohl apoštol, který sloužil Bohu 30 let, napsat: "Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod. " (2 Tim 4,7-8). Bylo toho ještě hodně, co bylo třeba udělat, ale toho důležitého bylo dosaženo.

Stanovte si životní priority

Čeho chcete dosáhnout? Jaké věci jsou pro vás opravdu důležité? Co vám brání v dosažení cílů, které jste si stanovili? Co byste měli dělat jinak?

Pán Ježíš podřídil své priority svému hlavnímu cíli: "Neboť Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo" (Luk. 19,10).

Tajemství úspěchu Pána Ježíše spočívalo v tom, že u něj byly první věci na prvním místě. "Časně ráno, ještě před rozedněním, vstal, vyšel ven, šel na prázdné místo a tam se modlil" (Marek 1,55). Když dostal pokyny od svého nebeského Otce, mohl vyhledávat hříšníky. Nedovolil si zmást své priority. Naším největším hříchem je nedostatek modlitby.

Apoštol Pavel měl své priority jasně rozvržené: " Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši. " (Filip 3,14). Kdyby si nestanovil priority, nikdy by nebyl schopen naplnit své poslání, které mu dal Bůh.

Zbavte se břemen, která vám brání v uskutečnění Bohem určeného záměru.

Pán Ježíš zve: "Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi, já vám dám odpočinout" (Mat .11,28).

Stali jsme se zaneprázdněnými lidmi, takže nám chybí čas pro Boha i pro sebe navzájem! Dábel nám klade pod nohy překážky, abychom byli zaneprázdnění a neměli čas na Boha. Nejhorší může být přesvědčení, že tento stav již nelze změnit!

Pokud nedbáte na volání Pána Ježíše, nedivte se, že vás zachvátí deprese a nechť k životu. " Neobelhávejte jeden druhého, svlečte ze sebe starého člověka i s jeho skutky a oblečte nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele. " (Koloským 3,9-10). Amen